

عنوان مقاله:

رنج به مثابه تجربه دینی

محل انتشار:

دو فصلنامه الهیات، دوره 1، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

لورا وادل اکسترام - استادیار کالج ویلیام و مری

میشل آقامالیان - دکترای فلسفه دین و پژوهشگر فلسفه

خلاصه مقاله:

در این مقاله توضیحاتی درباره ماهیت تجربه دینی ارائه گردیده است، و به امکان ارائه گونه ای نظریه عدل الهی (تئودیه) تحت عنوان تئودیه صمیمیت یافتن با خدا، اندیشیده شده است. بر طبق این تئودیه، مواردی از رنج و آلام می تواند محملی برای نوع خاصی از تجربه دینی باشد که طی آن، فرد در تجربه هایی مشابه با تجربه های خدا سهیم می شود. این تجربه ها می توانند همانند و یا همجنس تجربه های خدا باشند. دیدگاه مولف این است که دیدگاه سنتی قائم بر رنج ناپذیری خدا، قابل دفاع نیست و چون رنج به معنایی معروض وجود خدا نیز می شود لذا انسان رنجمند هرگاه معروض شوری از آن نوع گردد که وجود الهی را نیز به معنایی متأثر می سازد، به تجربه هایی مشابه تجربه های خدا دست می یابد. این تجربه ها نه تنها خاصیت معرفت بخشی دارند، فرد را برای همدردی و همدلی با هموعانی که مبتلا به گونه ای مشابه از رنج و مرارت هستند، مستعد و آماده می گردانند. مولف دایره شمول این تئودیه را محدود می داند، ضمناً به متأثر بودن آن از انگاره های دینی مسیحی است اذعان دارد و در بهترین حالت، آن را قابل اطلاق به موارد معینی از رنج و درد می داند.

کلمات کلیدی:

تجربه دینی، رنج پذیری خدا، رنج، تئودیه صمیمیت یافتن با خدا، پلانتینگا، ولترستورف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1983071>

